

# له (ماڳی باران) هوه تا (خه یا ڳی منا ڳانه) گهشت ځک به نه ځو شيعره کانی (ئهمین محهمه) دا

نووسینی: زیاد ځځ شاد

یه کهم: کورته یه ځک له ژیا نی

(حه مه ئهمین محهمه د ئیسماعیل) ناسراو به (ئهمین محهمه) له سا ڳی (1962) له شاری سلماڳی له باشووری کوردستان له دایک بووه، تا ئاماده یی خو ځندووه، جگه له چاپکردنی دیوان ځکی شيعری به ځگوران به ناوی (هه ځو ځست) له سا ڳی (1991)، هه روه ها تا ئستا شش بهرهمی به مندا ځان به چاپ گه یاندووه، که سهرجه میان شيعرن، به ناوه کانی (ما ڳی باران) له سا ڳی (2010)، (هاو ځځی نو) له سا ڳی (2011)، (خه ونی چ ځله که) و (هه نگه وردیله) ش له سا ڳی (2011)، (ځځ رانی هه وره کان) و (خه یا ڳی منا ځانه) له سا ڳی (2012). ځک ځک له هه نراوه کانی (ئهمین محهمه) ئاوازیان به دانراوه و کراون به ځځ رانی به مندا ځانی کوردستان.

دووه م: بهرهمه کانی

## 1- ما ڳی باران

ځک شيعری (ما ڳی باران) به تیراژی هزار دانه له سلماڳی و له سا ڳی (2010) چاپ کراوه، سهرجه می شيعره کانی ئهم دیوانه له سا ڳی (2009) دا نووسراون، (ما ڳی باران) له (22) دهقی شيعری پځکها تووه، له م بیست و دوو تځکسته دا ته نیا یه ځک شيعریان (10) به ځگی و دووانیان (14) به ځگین، ئهوانی دیکه پځنج دانه یان (8) به ځگین و چوارده شيعریشیان به ځکشی (7) به ځگی نووسراون. زځربه ی شيعره کانی ش کورتن، له هفت بهیت و ههشت بهیت پځکها توون.

## 2 - هاو ځځی نو

ځک شيعری (هاو ځځی نو)، له سا ڳی (2011) چاپ کراوه و ده دهقی شيعری له ځځگرتووه، چوار شيعریان له سهر ځکشی (7) به ځگی و شش شيعریشیان له سهر ځکشی (14) به ځگی واته (7+7)ن، شيعره کانی نه ځو کتبی (هاو ځځی نو) له هه ردو سا ڳی (2008) و (2009) نووسراون.

3 - خه و نی چله که

ئەم کەشعرەش لە ساڵی (2011) چاپ کراوە، لە (22) تەکستی شیعری پەیکەر و حەڤدە شیعریان لەسەر کەشی (7) پەگەیی و پەنج شیعریان لەسەر کەشی (8) پەگەیین، تەواوی شیعەرەکانی نۆ ئەم دیوانە لە ساڵی (2010) دا نووسراون.

4 - هەنگە وردیلە

کتەبی (هەنگە وردیلە) لە (6) شیعری منداڵانە پەکھاتوو و تایبەت بۆ منداڵانی باخچەی ساوایان نووسراوە، ئەم کتەبە لە ساڵی (2011) چاپ کراوە. لەو شەش شیعردا، سێ شیعریان لە کەشعری (گەرانیی هەورەکان)یشدا بۆاو کراونەتەو.

5 - گەرانیی هەورەکان

کەشعری (گەرانیی هەورەکان) لە ساڵی (2012) چاپ کراوە، ئەم دیوانە (22) دەقی شیعری تەداپە، کە شازدە شیعریان لەسەر کەشی (7) پەگەیی و چوار شیعریان لەسەر کەشی (8) پەگەیی و دوو شیعریان لەسەر کەشی (10) پەگەیی (5+5) هەنراونەتەو.

6 - خەیاڵی منداڵانە

ئەم دیوانەش لە ساڵی (2012) دا بە چاپ گەیشتوو، (16) دەقی شیعری تەداپە، لەو شیعراوە یازدەیان لەسەر کەشی (7) پەگەیی، دوو شیعریان لەسەر کەشی (8) پەگەیی، دوو شیعری دیکەیان لەسەر کەشی (14) پەگەیی (7+7) هەنراونەتەو، هەروەها تاکە شیعەرکیان لەسەر کەشیش (16) پەگەیی (8+8) نووسراوە.

سەیم: گەشتی شیعری ئەمین محەمەد

ئەمین محەمەد لە شیعەرەکانیدا هەموو دەم لە جۆه و گەڵان و سەفەردایە، شیعەرەکانی ئەو هەموو دەم بۆ دەگرن و دەفەڵن، گەڵان و جۆه و پیاسە و سەفەر نە تەنیا بۆ کەڵان و گەڵە و شار و سەرزەمینەکی دیکە ئەم دونیایە، بەکو گەڵان و سەفەری ئەمین محەمەد لەگەڵ منداڵاندا بۆ سەر لوتکەی شاخەکان و پەشتی هەورەکان و چوونە لای مانگ و ئەستێرە، پەشتنە بۆ نۆ و ووبار و قووڵایی دەریا، قسەکردنە لەگەڵ هەور و هەم و خۆه و تاڤگە و شەپۆل و نەمی باران و کلووی بەفر و گەفی با، ئەو بە منداڵان دەڵێ وەرن با هاوڵاتی سوڵسکە و فیل و مەیموون و ورج و هەنگ و پەپوولە بین. زۆر دەم لەسەر زاری منداڵانەو قسە دەکات و گەرەکییەتی لەگەڵ خەردا بدو و بچەتە پەشتی هەورەکانەو:

وهره خه ره که

ببه به هاوڵاتم

دهی دهی خـراکه  
وا من چاوهـم  
تا دهگاته:  
تا ئاسمانی بهرز،  
پشتی ههـورهکان  
بهـرهو خـرنشین  
ئهـین ئـواران  
(ماـی باران، ل6)

شیعـرهکانی ئهـمین دهـیانـهـو گهـشت بـهـنـو قوـوـایی دهـریا و  
لهـگهـ باـنده ئاوییهـکاندا بهـناو ووباردا بـهـن:  
بهـناو ووباردا ئهـم  
ئاوی زهـریاکان ئهـخـم  
وهـك باـندهـی ناو ئاوم  
لهـسهـر شهـپـل وهـستاوم  
(ماـی باران، ل13)

ئهـو لهـگهـ ئاوی کانیدا ههـدهـقوـی و دهـبـتهـهـم و شانهـشانی (با)  
دهـچـتهـسهـر لوتکه بهـرزهـکان و تا تـقی ئاسمانـ ئاناوهـستـ، پاشان  
لهـگهـ ههـورهـکاندا جارـکی دی دـتهـوه لای منداـن:  
من ئاوی کانیم تهـقیوم  
لهـژـرهـوی ههـقوـیوم  
دهـسهـیرم کهـن ئـوهـی منـا  
ونـم وهـکو چاوی قرژا  
(ماـی باران، ل14)

لهـو شوـنانهـش که لهـسهـر زمانی میزهـن و پهـپووله و ههـنگیش بـهـ  
منداـن قسهـ دهـکات، ههـر ئارهـزووی فـین و سهـفهـر و یـشتن دهـکات،  
ئهـوه تا لهـسهـر زمانی میزهـنـهـوه دهـبـژـهـ:  
ووتی بـهـزارم لـره  
دهـچـم بـهـ لای ئهـستـره  
(ماـی باران، ل18)

ههـروهـها ئهـمین محهمهـد که لهـ (فیل، سوـسکه، چـلهـکه، توتکه،  
بـقـیله، ورچهـبـر، مشک، پشـیله، مریشکهـسپی، ههـنگ، پهـپووله،  
مهـیموون، ماسی و تیمساح) دهـدوـ، وـنهـی شیعیـی ناوازهـی ئهـوتـ پـیشان  
دهـدا، ههـر دهـیـی و مریشکهـسپی و جوجهـهـ وردیلهـکانی لهـبهـردهـمت  
وهـستاون، ههـر وهـکوو ئهـوه وایه مهـیموونـکی جوانکیله لهـبهـرچاوت بـهـ  
بهـ درهـختدا ههـبـگهـ، یا سوـسکهـیهـکی بـر و خنجیلانه ببینی، خـی و

به چكه كانى به جيكه جيڪ بـ بـن به بـگادا، يا بـ قيله يهك خـى باسى  
زه لكاو و قيهـى خـيمان بـ بـكات، هر وا ده زانى په پووله و ههنگ وا  
به زمانى حاـ له گهـ گوـگدا قسه ده كهن و داواى لـ ده كهن ماـى  
باخيان پيشان بدات:

گوـم لـ بوو به يانى زوو  
په پووله و ههنگ دوو به دوو  
ده يان پرسى له گوـ  
بـگاي باخيان پـ بـ  
(ماـى باران، ل24)

ئـمين محـمد له شيعرى (ماـى باران) دا، كه يهكـك له  
كـشيعره كانيشى به ناوه وه كراوه، پـچـهوانهـى بـسا و نـريـتى باو،  
ناـته منداـان با چاوهـ بين باران له ئاسمانـوه بـته خوارـ و  
چه تر هـدهـين، ناـ كه باران بارى، ئاو زـر دهـت و سوودى هـيه  
بـ ووـك و گياندارـ بهـكو داوا له منداـان دهكات له گهـيدا بچن  
بـ ماـى باران، دهستى (با) بگرن و بچن بـ ئـو شوـنه بهرزهـى ماـى  
به فر و تـرزه و بارانى لـيه:

ئـوهـش وهرن مناـان  
دهچين بـ ماـى باران  
به فر و باران و تـرزه  
ماـيان له شوـنى بهرزه  
هـور ماـى بارانه  
دـگيره و فراوانه  
دهـى با دهست بگـرين به (با)  
بهـرو ئاسمان بمانبا  
له گهـ ئـودا ده گهـين  
(با) ووى له كوـ بوو لهـوين  
ئـاى خـ دـپـهـى باران  
وا سـر گـ نامى تـزان  
(ماـى باران، ل16)

تـه و دوژمنـايـهـتى و يهـكـدى خواردن و يهـكـتر قـكـردن و كهـيف  
پـكنـهـهاتن، له فـهـرهـنگـى شيعـرى ئـمين محـمد دا بوونى نيـه، ئـو  
دهـيهـو هـمووان هاوـ و دـسـزى يهـكـتر بن، بهـدم يهـكهـوه بچن و  
سروودى خـشهـويستى بچـن، هاوكارى يهـكـدى بـكـهن و نوـقـى تـهـبايى  
بـهـشـنهـوه، له شيعرى (ژيان له دارستاندا) لهـسـر زمانى مارـهـوه، به  
سمـره و ووى و بهـچـكهـكانى دهـ لـم مهـترسـن، دهـبـمه هاوـتـان:

ماريش كا تـ ئوهى بينى  
وهستا له بهر پـكه نينى  
وتى بـ ترسان بهم شـوه؟!  
ها تووم بيمه هاوـى ئـوه  
(گـرانى هـورهـكان، ل4)

له شيعرى (ئاشتبوونهوه)دا، كارژـله له گـه بـچووى گورگ و بـويدا،  
هـموو كـشـهـكانـيان تـپـهـاندووه و پـكهـوه دهژين و باسى مافى  
هاوسـيه تى و ئاشتى و ته بايى و دـپاكي دهكـن:  
كارژـله بـزنه كـوى  
لاى بـچووى گورگ و بـوى  
وهستاون له بهر دهـرگا  
له بهـردهم ماـى گورگا  
دهـن ئـمه سـ هاوـين  
لهم دارستانه هاوسـين  
به ئاشتى و به ته بايى  
كهوتوينه بهزم و شايى  
(خـونى چـلهـكه، ل3)

لهو مهـمله كه ته قهـشهـنگى ئـمين محـمهـددا، گيانداران له كاتى  
پرسىار و پـويستيدا يارمه تى يه كدى دهـدن، وهـك له شيعرى (كهـروـشـكه  
گرديله)دا، كهـروـشـكيك بـچووهـكهى بزر دهـكات، بـيه دهـچـ له سمـره  
پرسىار دهـكات، ئـهـويش دهـ بـ لاي ئـمه يه و له گـه بـچووى من پـكهـوهـن.  
هـروهـها له شيعرى (ژيان له ئـستهـره يه كى تردا) خـون بهـوهـوه دهـبينـ  
كه گورگ و مهـ بـن به هاوـ، مشـك و پشيلهـش له باتى شهـ، ديـلانـ  
بـكهـن:

گورگ و مهـ دهـبن به هاوـ  
ئـهـ شـوانـه و ئـم دهـلهـوهـ!  
پشيلهـ شهـ و مشـكه بـره!  
ديـلانـ دهـكـن به نـره؟!  
(خـونى چـلهـكه، ل18)

هـروهـها ئـهـو له شيعرهـكانى (قازه سپى)، (بوكهـكهـنـم)، (تا بـلـى  
ئاشتى)، (فيلـكى بـچـكهـلانـه)، (گـهـمـهـي پشيله و مشـك)، (هاوـيه تى) و  
(تينوـتى)...دا، لهـسـهـر زارى مندا و بووكهـه و گياندارانهـوه، ئـهـوه  
پاته دهـكاتـهـوه، كه گـهـرهـكهـيه تى قاز و توتكه، جوچكه و پشيله، چـلهـكه  
و بـوى، ورج و توتكه سپى، فيل و چـلهـكه، مشـك و پشيله... بـن به  
هاوـ و هاودهـم و هاوكارى يهـكـترى و به خـشهـويستى و ته بايى پـكهـوه

بژین و یاری بکهڼ و ځنځر له مافی یه کتری بگرن و ځنځسای دیمو کراسی په یوهو بکهڼ.

ئه گهر فایه ق بځکس له شیعی (شیر و مار) دا، که کوځ هاوار بځ باوکی ده بات تا له مار ځزگاری بکات، باوکی ماره که له توپه ت بکات، وهك ده ځځ:

کوځ دهستی کرد به هاوار  
باوکه کهی کرد خه به ردار  
که و ته فریای ده ستوبرد  
ماره کهی له توپه ت کرد

ئهمه و ئه گهر له زځځر ځنځ له شیعی ئه وسا و ئځستای مندا ځاندا، مار و دویشك و قهله ځهش و ځځوۍ... هځمای خراپه و شه ځانگځزی و فځځ و دوو ځوویی بن، به ځام ئه مین محمه د پځچه وانهی ئه و گوتاره باوه، ته نانه ت له شیعی (بوکه سووره) دا که مار ځنځ ده یه و ځت هځرش بځ زه ځنه قووته کان بځنځ و بیان ځفځنځ، ئه و نایه ت قسه به مار بځځ یان له توپه تی بکات، یا هه ځهشی لځ بکات، به ځکو ته نیا بځ پاراستنی زه ځنه قووته کان به دار ځنځ ماره که له سهر دره خته که دځنځته خوار ځ:

ځم زانیم بوکه سووره  
له بځچووه کانی دووره  
که بینیم په شځکا وڼ  
له هځلانه خزاوڼ  
و تم ها، چی ځویداوه  
بځ جریووه تان نه ماوه؟  
وتیان ئه ها، ئه و ماره  
ها تووه ته سهر ئه م داره  
ده یه و ځت هځرش بځنځ  
زه ځنه قووته بځفځنځ  
منیش ځځرا سهر که و تم  
بځ لایان به ځځکه و تم  
ئیتريه کسهر به دار ځ  
ماره که م هځنا خوار ځ  
(خه و نی چځله که، ل13)

شاعیر ده زانځ مندا ځان به گشتی ئه گهر به گیاندار ځکیش نام ځ بن یا لځشی بترسځن، به باسکردن و ناوه ځنان و لځن ځزیک بوونه وه و هاو ځځیه تیکردنیان، ئه و ترس و نام ځیه ده ځه و ځته وه، بځیه باسی گیانداران و قسه کردن له سهر زمانی گیانداران، پانتاییه کی گه وره ی له ده قه کانی ئه مین محمه ددا گرتووه و له پا ځ گیاندار ی ما ځیدا،

له گه ځای کېدو، کله یې کانیښدا هاوله یې په تې پیدا کړدووه، وه کوو چېن باسی  
با ځایداره کان ده کات، گیانداره ئاوییه کانیښی فیرام ش نه کړدووه، بایه  
ناو و قسه و به سهرهاتی (چې له که، فیل، سهگ، سو ځکه، مه یموون،  
په پووله، هه ننگ، مریشک، ورج، مشک، پشیل، بېق، ئاسک، سم ځره، ځوی،  
مار، کڅتر، بهرخ، قاز، ماسی، تووتی، په ځه ځلکه، گورگ، بزین و  
کارځی (ه) ی نووسیوه و به مندا ځانی ئاشنا کړدوون.

ئهمین محمدهد لهو شو ځاننه ش که زه می گیاندار ځای یا حاکم تځ ده کات  
ئوه ونده به نهرم و ه ځمنی ناسکه گله ییه کی ل ده کات، وه کوو ئوه  
وايه مام ځتایه ک به فځرخواز ځکی ځه ویستی ځی ب ځ ئاای و نا ب...  
ئها به توتکه کی ده ځ:

توتکه گو ځ قوته ی جرین

ب ځی ده وه ځیت به من

(ما ځی باران، ل 10)

یا که وه سفی مه یموونه کی ده کات، به ته نزه وه به لاسار و چه توونی  
ناو ده با و ده ځ:

وهرن سه یری ئهم مه یمونه

چه نده لاسار و چه توونه

هر خه ریکی ځ او ځ او ځنه

ز ځر هزی له باز باز ځنه

(ما ځی باران، ل 19)

دیسان به گا ځته وه به ورچه ب ځر ده ځ چا وچن ځ و تځرنه ځر، پاشان هر  
ځی به وه وه سفی ده کات که خاوه نی دیمه ن ځکی د ځگیره:

هه ی هه ی واهات ورچه ب ځر

چا وچن ځکی تځرنه ځر

لانه ی هه ننگ ئه ش ځو ځن

هه نگوینی ئه چ ځ ځ ځ ځن

تا ده گاته:

سه یری ئهو ورچه پیره

دیمه نی چه ند د ځگیره...

(ما ځی باران، ل 26)

ههروه ها له شیعی (گه مه ی پشیل و مشک) یش، نهرمه گله ییه ک له پشیل  
ده کات و به (پشه ی که) ناوی د ځن، که چی له د ځره کانی دیکه ی  
شیعره که دا، به (پشه چاوشین) گاسی ده کات. که ز ځر له گورگ تو ه  
ده ب ځ و پ ځی ناخ ځه ئازاری که رو ځکه کی بدات، دیسان وه ک ئوه ی  
ش ځی له گه ځ بوونه وه ر ځکی بز ځ بکات، ده ځ:

گورگی چه په و نهوسن  
واز بـنه له هاوـی من  
ههسته کهروـشکه اکه  
ئـستا هـلـکی چاکی  
(خه یاـی مناـانه، ل5)

بهشی زـری دیکه شیعرهکانی له وهسفی ئه و گیاندارانهی بوونه ته  
کاراکتهری نـو شیعرهکانی به (چاو بزى گو قوتيله)، (کهروـشکه  
خه پان)، (چه نه باز)، (بزى و) و (ورديله) ی ناویان ها تووه.

بهشی زـری شیعرهکانی ئه مین محمه د وهریگـدرـنه سهر هر زمانـکی  
دونیا، دیاری و دـستی منداـان و چـڅـی لـ ده بینن و له گهـ وشه و  
ـستهکانیدا ئاوـته ده بن، هه موو ئه و که رهسته و وشه و دهسته واژانهی  
ئـه و به کاری دـنـ، چـن بـ منداـکی کوردستان جـگهـی بایه خ و  
تـاـمان، ئه و هاش منداـانی نه ته وهی دیکه ده توانن ئه و چـڅـی و سوود  
و کاریگهری و بایه خه بینن، لـ به شـکی شیعرهکانی شاعیر، تایبه تن  
به منداـانی کوردستان و ته نیا بـ خـشه ویستی خـهـك و خاك و ئاـا و  
نیشتمانی کورده واری نووسیویه تی، چونکه خـزگهـی ئه و و هه مووان  
ئه وه یه کوردستان ئازاد بووایه، چونکه خهون به وه وه ده بینـ، خـری  
ئازادی له هر چوار پارچه ی وـات هـبـت، خـرـك تیشك و پرشنگی  
دوایی نه یهت و هیچ پهـهـهـورـك نه توانـ ځـگهـی لـ بگرـ، خهون  
به وه وه ده بینـ بـته مامـستا و سـراخی ناو و نه خشی کوردستان  
بکات:

چاوم گـاـ به سهریانا  
به دواى ناوى کوردستانا  
هر له نه خشه که اـما بووم  
به دیارییه وه چه په سا بووم  
ده مووت نیشتمانم کوـیه!  
بـ نایبینم له هیچ جـیه؟!  
(خه ونی چـله که، ل19)

ئـه و وه ختـ باسی کـلاره که یشی بـ منداـان ده کات، جهخت له وه ده کات ته وه  
که جوانیه که ی له وه دایه که هـنگی کـلاره که ی وه کوو هـنگه کانـی  
پهرچه می کوردستان له زهر د و کهسک و سپی و سـر پـکها توون، دهـمـ  
له گهـ بـابه نوئـلیش ده ئاخفـت، له وهـامی ئه وهی که بـچی نه خشی  
کوردستان له سهر نه خشی جیهاندا دیار نییه، به بابه نوئـل دهـمـ  
گوـم لـ بگره من کوردم و کوردستانیم، نیشتمانم دا بهشی سهر وـاتـان  
کراوه:

ورد گه اوم له سهر نه خشه  
 تېم نه بينيوه بمبه خشه  
 ويا تي تې ناوي چييه؟  
 ئه ي بې ناو نيشاني نيه؟  
 بابه نوئل گو بگره لېم  
 تا پټ بېم كم و له كوېم  
 كوردم خه كي كوردستانم  
 دابه شي سهر ويا تانم  
 (گوانيني هه وره كان، ل6)

ئه مين محمهد له شيعره كانيدا، به ده گمهن نه بې گه ئه گه ئه وه ي به خې  
 نه داوه به مندايان بې وا بكن و وا بېن و ئه م كاره مه كن و  
 هفتارتان پويسته وابې و هتد... وهك له ناوه كي زېرېك لهو  
 شيعرانې ئه وسا و ئستا بې مندايان نووسراون بهو زمان و شېوازه  
 مندا دېدوېنن، ته نانه ت ئه شيعرانې شي كه ده كه ونه نېو خانې  
 شيعري پېروهرده يي و فركاريپه وه، زمان كي نا استه وخې تېكه يا به  
 ئه ندېشه و خه يا و ياري مندايانې به كار هېناوه. ئه و به مندايان  
 ده بېژ تا خېر ئاوا نه بېت ئه ستېره دېرناكه وېت، قسه يان بې ده كات  
 سوودي كم مپيوته ر و ئينته رنېت چه نده پويسته له م چه رখে دا، له چېژ  
 و بايه خي ته ندروستي شير و گوېز دېدوې، له باره ي ئه وه وه دېنووس  
 كه ياسا چه نده پويسته بې كخستني ژيانې كمېه. باسي سوې ژيانې  
 بېق، هه هېنانې جوچكه، چېكردنې هېلانه له لايه ن چېله كه، سروشتي  
 ژيانې تووتې، هېنگ و شېوه ي شه مامه و هتد... ده كات، به ام نا يكا ته  
 فرمان كردن و وه عزدان و وانې بېركاري و زانست. ئه وه تا له شيعري  
 (ئاوي كانې) دا له سهر زاري ئاوه وه باس له وه ده كات كه له ژېر  
 زه ويدا هه قوېاوه و كه تيشكي خېش لېي دېدا، ده بېته هه م و  
 ده بېته هه ور، دوايي جار كي دي دېته وه:

من ئاوي كانيم ته قيوم  
 له ژېر زه ي هه قوېيوم  
 ده سه ېرم كه ن ئه وه ي منا  
 ونم وهك چاوي قرزا  
 هاوېي كمېگه و باخچې شارم  
 من بېچوي دېريا و وبارم  
 كه تيشكي خېر گهرمم ده كا  
 ده بم به هه م و با ده مبا  
 ده چمه ناو هه ور كي سپي  
 ملي دې ده گرېن به كي

ورد، ورد، ده ین به ئاسمانا  
به سەر لوتکه‌ی بهرز و جوانا  
کات ھەور دەگرم ین  
به ل ۆمه دامده بار ین  
ده بم به لافاو له و ک ۆه  
ده گه ۆمه وه لای ئ ۆه  
(ما ێ باران، ل 14)

ئەمین محەمەد له گەشتی شیعرەکانیدا لە گە ێ مندا ێانی هاو ێی، لای له  
وهرزش کردوووه ته وه و شیعی ێ ێ ێی جیهانی مندا ێان و ێ ێی جهژن و  
یادی له دایکبوون و سەری سا ێی نو ێ گوتوو، ھەروەھا خ ێ شەویستی  
دایک و شاری سنه و جوانیی کت ێبخانه و دنیای م ێسیقا و ک ێلاره و  
بووکه شووشه... به وشە ناسکی ئه وت ێ ل ێیان دواوه ده یان ھ ێنده له کن  
مندا ێ خ ێ شەویستری کردوون، ھەروەھا ێ جوانیی سروشتی کوردستان و  
دیمەنی باخ و خو ێی تاڤگه و ھاژە ێ ووبار و ێ ێندایی شاخ و ناسکی  
پەلکەز ێ ێنه... شیعی قەشەنگی نووسیوه. پ ێی خ ێ شە مندا ێان هاو ێی  
ھونەر و شیعر و گ ێرانی بن، به بایه خوه باسی نیگار و ف ێ ۆچه و  
ب ێیه و ێهنگ و ده فتهری و ێنه و پێشانگا ده کات، و ێ ێنه خ ێر ده ک ێ شت  
که ێهنگی زەردی ز ێ ێ ێنه و پرشنگ ده دات و تیشکەکانی پەرش و ب ێاون،  
له ب ێیه و پە ێ ێکی سپی و ێ ێهه کی پاک و ب ێگەرد دروست ده کات و له  
پێشانگا ھە ێ ێده واس، نیگاری دره خت ێک ده ک ێ شت که با ده یلەر ێ ێنه وه  
و پاساری ب ێ لای ده ف ێن و ده یکه ن به ھ ێلانه، جوجه ێه و پشیلە پ ێکەوه  
ده خاته تابل ێهه و ده خواز ێ ب ێ ک ێ شه و ھەرا بن و به ئاشتی بژی ێن.

خو ێندن و چوونه قوتابخانه و ێ ێزگرتن له مام ێستا و خ ێ شوێستی ھ ێ ێی  
وانه و کەلوپەلی قوتابی لای ئەمین محەمەد پ ێ ێگە ێ تاییبەتیان ھەیه و  
ب ێیه ھەموو دەم به تام و چ ێ ۆهوه باسی زوو له خەو ھەستانی سبەینان  
و خ ێ گ ێ ێ ێن ب ێ چوونه ف ێرگه و جانتا به شان دادان و چه تر ھە ێ گرتن و  
اوهستان له گ ێ ێ ێپان و نووسینی دارا و بەشداری کردن له چالاکی  
خو ێندنه ده کات، له به ش ێکی شیعی (ئاماده کاری) دا ده ێ ێ:

ئاماده م خ ێم گ ێ ێ یوه  
پ ێلی یه کم ب ێ یوه  
جانتاکەم ھە ێ ێگرم زوو  
جا ده چم ب ێ پ ێلی دوو  
ده فتهری و ێ ێنەم پ ێیه  
له گە ێ ده سته یه ک ب ێیه...  
(گ ێرانی ھەورەکان، ل 20)

ئەو ئەگەرچى لە ژيانيدا كارى مامستايەتى نەکردوو، بەلام لە شىعرەكانيدا زەر بە ھەست و ھەح و سايكەل-ژيائى مندا ئاشنايە و دووريش نىيە وەكوو باوكەك كە خاوەنى چەند منداكە، لەنويشياندا لىل، يارەمەتيدەر بووبن ب ئەوێ لە جيهانى مندايان نزيكتر بکەوتەو، خيشى لە چاوپکەوتنکدا ئەوێ نەشاردوو، تەو کە ھەر شىعرەك بنووس سەرەتا بە (لىل)ى کيژى پيشان دەدا، وەك دە: "بەر لە بـاوکردنەوێ ھەموو شىعرەکانم بـ (لىل)ى کچم دەخوئمەو، ئەوێ ئەو بەلایەو قورس بـ گـانکارى تـدا دەکەم، چونکە بە بـچوونى من، مندا باشتريں فلتەر و تاقىگەيە". ھەر لەبەر ئەو ھەش دەبينن لە زەرەك لە شىعرەکانى (ئەمین)دا، (لىل) بوو تە کاراکتەرى نـو دەقەکان، وەك لە شىعرى (حەوزى مەلە)دا دە:

وەرە سەيرى کە (لىل)  
 دياريم ھـناوہ بـ تـ  
 حەوزى مەلەم ھـناوہ  
 و لە حەوشە دامناوہ  
 (خەياى مناىانە، ل4)

ھەروەھا لە شىعرەکانى (چەلەکە)شدا دە:

چووہ ناو دارستانـ  
 ژـ لىل بە خەيا  
 بـ گرتنى چـلەکە  
 دوور کەوتبوو لە ما  
 (ھاوئى نو، ل8)

ھەموو شىعرەکانى ئەمین بـ منداىى کچ و کو نووسراون، تەنيا چەند شىعرەکى نەبـ، کە يەكـکيان تايبەتە بە منداىى کچ و باسى قردلە لەسەردان و گوارە لە گوکردن و پاوج لە پـکردن و ملوانکە و نينـك بـيەکردنى تـدايە:

دايکـم گوچکەى بـ سميوم  
 جوتـ گوارەى بـ کـيوم  
 پاوجـکم لە پـدايە  
 لەم شارەدا بـ ھاوتايە  
 جانتاکەشم دەکەمە شان  
 پـ لە تەوقە و ملوانکەى جوان...  
 (ماى باران، ل15)

شىعرەکى ديکەى بە ناوى (بوکە-کەنام)، ئەويشيان زـتر بـ منداىى کچ

دهست ده دات، که له سهر زاری مندا ګهوه ده ځ:

دوو بوکه هم هـ ناون  
بهرامبر يهك دامناون  
يهك ګيان ورچه بـ ره  
چاوی وهك تيشکی خـ ره  
ئو وېتر توتکه سپی  
به بـ ده نگی و به کپی...  
(خهونی چـ له که، ل 21)

له بهرانبه ريشدا شيعر ګی دیکه ی هه یه زـ تر مـ رک و تايبه تمه ندی  
مندا ګانی کو ګانی پـ وه دیاره، چونکه باسی یاری دوو ګـ ګی ده کات،  
که یاریه که پتر تايبه ته به کو ګان:  
پاشان ده بووین به دوو بهش  
بـ يهك مه بهستی هاو بهش  
ئو ویش یاری کردنبوو  
تـ پ به ره و ګـ ل کردنبوو...  
(ما ګی باران، ل 28)

مندا ګ له ههر دـ خ و ژینگه و شو ګـ ګ بـ، ههر مندا ګه و کـ مه ګـ حز  
و خولیا ی هه یه که جو ګـ یه له هی ګه وران، زمان و سروشت و  
سایکـ لـ ژیا ی خـ ی هه یه، له ګه ګـ ئه وهش له هه ند ګـ بـ به تدا ګـ نګه  
مندا ګانی شار له لاد ګـ جو ګـ بن، یا ئه و که لوپهل و که ره ستانه ی  
له بهر ده ستیانه وه کوو يهك نه بن، یا ئه و ژینگه و ده وروبهره ی که لـ ی  
ګه و ره ده بن و پـ ده ګن هاو چه شن نه بـ، بـ یه وهك له پا ګـ ده قی تايبه ت  
به مندا ګی کو ګـ و ده قی تايبه ت به مندا ګی کچ، ده قی وایشمان هه یه  
ـ که زـ ربه یان وانـ بـ ههر دوو ګـ ه ګز ده ست ده دن، به هه مان شـ وه  
ئه ګر زـ ربه ی ئه و ده قانه ی بـ مندا ګان ده نووسـ رـ بهشی خه ګی ګوند  
و شاری تـ دا بـ، ئه و بهش ګیان پتر مـ رک و تايبه تمه ندی  
ګونديا نه یا شاریا نه یان پـ وه دیاره، تـ کسته ګانی ئه مین محه مه دیش  
له و هاوکـ شه یه به دهر نیین، چونکه زـ رینه ی شيعره ګانی چـ ن بـ  
مندا ګانی شارن، به هه مان شـ وهش ګـ وویان له مندا ګی ګونده، چه نده  
باسی ژینگه و دـ خ و کهشی شارن، ئه و هاش له هی لاد ګـ ده دو ګـ، چه ند  
شيعر ګی که می نه بـ ات خو ګـ نهر زـ رتر و هه ست ده کات تايبه ت بـ مندا ګی  
شار ګوترا بن، یا زـ تر تايبه ت بن بـ مندا ګی ګوند، بـ نموونه له  
شيعری (چـ له که) دا باسی دارستان ده کات، له شيعری (په لکه زـ ګـ ینه) شدا  
ئو شو ګـ و سروشت و ژینگه یه ی لـ ی ده دو ګـ گونديا نه یه نهك شاری:

له وهرزی به هارانا

له ناو سروشتی جوانا  
تیشکی زین و باران  
تکه ده بن له ئاسمان  
(خه یا می منا نه، 3)

له شیعی (شه مامه) شدا دیسان شوینی وداوی ن و ده قه که (بستان) ه،  
که شتی کی سیری لیه و ناوی شه مامه یه، ئه مه و له چند شیعی کی  
که می دیکه دا که باسی ککه و دارستان و ژینگه و که شوه وای گوندی  
تدایه، که ئه وانهش به مندا می شار نام نین، ته وای شیعه کانی  
دیکه شاعیر ب مندا می دهشت و شار گونجاو و ئاسان، ته نانهت  
ئه گهر باسی شار و باخچه و یارییه کانی شاریش بکات، وشه و زاراه و  
بکه و و نه یه کی تدا ناد زیتوه له کن مندا می گوند قورس و نام  
ت.

### چواره م: زمان و فرمی شیعی ئه مین محمه د

هر چه نده ئه و بهر له وهی شیعی ب مندا می بنووس، شیعی ئازادی ب  
گه واران نووسیوه، بیه خاهاه نان له سهر ککش و سهروایه که ب  
مندا می له بار و گونجاو ب هنگه سهره تا ب ئه و قورس بووب، له م  
باره وه مام ستا حسن به فرین ده: "به نام ئه و ب ئه وهی به و  
دنیا یه راب ت (ز زانی یه کی) به کاره نا بوو ئه ویش ئه وه بوو ب  
وه ستانه وهی ئه و په لک شو سهر ککشی یه له سهری راهات بوو سهره تا  
به وه ها (ککشو سه روا) یه که دواتر ئه یینن) خای هور ئه کرده وه  
خای رام ئه کرد تا له وه خویه که ب خای دابین بکات، واته هر له  
سهره تا وه چوونه سهر (جووت ککشو جووت سه روا) ب ئه و نه هاتو گران  
بوو به کو سهره تا به م جره ده رگای کرده وه:

کات باران ئه بار

چه تره که م خا شه ویسته

له سهر سهرم ای ئه گرم

چونکه ئه وم پویسته

له چند شیعی کدا (ئهمین) در ژهی به و شوازی (ککشو سه روا) یه دا تا  
دواتر ورده ورده له سهر جووت ککش و جووت سه روا اهات.

زمانی شاعیر کوردیه کی په تی و هوانه، ستهی کورت و مانا دار  
به کار دین، ده گه ت کام په یف ناسک و شیرینه ده یئاخن ته ن و  
شیعه کانی، هر به یت و کپله یه کی ئه و، و نه یه کی هنگا و هنگی وون  
و جوانن، مه گهر ئه و وشه زر باوانه ی که له زمانانی دیکه وه  
ها توونه ته ن و زمانی کوردی و ئستا وه کوو وشه یه کی کوردی له  
نووسین و ئاخاوتندا به کار دین، ده نا شاعیر هیچ وشه یه کی ناکوردی

له سهرجه می شیعره کانیدا نابینر. به تـکـاـاـیش وشه گه لی (خهون و خهیا و هاوـیه تی و گهشت و خـشه ویستی...) له تـکـسته کانیدا بهردهوام پاته ده بنه وه، ههروه ها له گهـلـك شوـنـیشدا دهسته وازهی (خلهخل، گـوگا، باسکه و باسك، باعه باع، قاقا، بهخ بهخ، جيك جيك، ورد ورد، هه ی هه ی... هاها...) دهدا به گوـی خوـنـهردا و لاسایی دهنگی مندا و گیانداران دهکاته وه:

ها، ها له سهر سه هـا

له دارستانی چـا

شانی بـ ئه له قـنـ

ئهـوا و خـی ئه خلیسکـنـ

(ما ی باران، 26)

ئهو که دهیه وـت وـنه یهـك به وشه بـکـشـت، لهو کامـرامانه پـفـیشنا و به ئه زمـونه دهچـ، ههم کامـراکه ی ورد و ئـرگیناـه، ههم خـی دهزانـ کام گـشه هـهـدهـبـزـر بـ ئه وه ی هـسمی ئه و دیمه نه بـگر و له بهر چاو و زهینی ته ماشاکهردا بـمـنـته وه و کاریگهـر بـ، هـنگه دـزینه وه و به کارهـنـانی وشه ی ناسك و قهشهنگ و مـسیقی سانا بـ، وهـلـ به کاربردنی له شوـنـی خـیدا و دانانی له سته ی گونجاودا و پـدانـی یـتم و ئاوازیـکی شاعیرانه له دهست ئه مین محهمه د و ئهوانه دـت، که له گهـ شیعر و جوانی و خهیا ی منداـانه دا دهژیـن، با ببینین لهم شیعره دا چـن وهسفی تا فگه دهکات و وـنه ی کهف و خوـه و هاژه و جریوه دهگر و به سهیرکردنی گهـای ته و پرژه ی ئاو خوـنـهـر سه رسام دهکات:

ئه وه تام له باخـکا

له دامـنی شاخـکا

جـگه یهـك ئاوی سازگار

وه کو تا فگه دـته خوار

که فی سپی وهـك زیوه

ورد، چاوم تـبـیوه

خوـه و هاژه و جریوه

ده نگیان لـ هـهـبـیوه

گهـای ته و پرژه ی ئاو

سه رسامیان کردووم ته و او

(خهونی چـله که، 8)

هه رچه نده تا ئاستـکی زـر یـتم و ئاوازی شیعره کانی ئه مین محهمه د خـش و سووک و منداـانه ن، لـ هه ندـ جار لـره و لهوـ، به هـی ته و او

هچا و نه كړدنی كښی نیوه دږهكان، هر ئهوه تا خوښه نهر ههستی  
پښه كات سووكه له نگییهك دروست ده بڼه، ئهوه تا له شیعری (بڼه قیله) دا،  
كه به كښی حهفت بڼه گه یی نووسراوه، كه چی له نیوه دږی سږیه مدا  
ده بڼه ته ههشت بڼه گه:

هرچه ند به بهچكه ماسی  
سهره تا منتان ناسی  
به ځام سهرم ځكوتهم ناوه  
ما ځم له ناو زه لكاوه  
(ما ځی باران، ل30)

ههروه ها له شیعری (هاو ځځیه تی) شدا، كه شیعه كه له سهر كښی حهفت  
بڼه گه یی نووسراوه، به ځام نیوه دږی شه شم به ته نیا له ههشت بڼه گه  
پښه كدځ:

كځ تره كه مم هڼاوه  
لای پشيله كه دامناوه  
ده ځځم میوانه لای تڼ  
ئاگاداری به مه یځځ  
بڼه تڼ ده زانیت من چیم  
ځځ من پشيله ځاستی نیم  
(گڼ رانیی هه وره كان، ل18)

وهك ده بینین ته نیا له و نیوه دږه ی كه ده ځځ (ځځ من پشيله ځاستی  
نیم) له ههشت بڼه گه پښه كدځت.

ئهوه نده ی په یوه ندی به ځځ نووسیشه وه هه بڼه ت، ئه مین محمه د هه وځی  
داوه، سهر له مندا ځ نه ش ځو ځځ و زځ تر په یځ هوی ئه و ځځ نووسه بکات،  
كه له كن زځ رینه ی خو ځځنده واری كورده وه په یځ ه و ده كږ ځ و زځ ریش ځځی  
پاراستوه له وهی دوو ش ځواز یا پتر له جځ رځ ځځ نووس به كار بڼه ځځ،  
ځځ ئه گهر وردتر له گه ځ با به تی ځځ نووسدا مامه ځی كږدبا با شتر و  
جوانتر ده بوو. له خواره وه به شځك له و كه لځن و ناتواویان هی له  
بواړی ځځ نووسدا، كه له كځ شیعه كانی ئه مین محمه ددا بهر چا و  
ده كه ون، ده خینه ځوو:

له شیعری (خه ونی چڼه كه) دا، بڼه هردوو وشه ی (جریوه) و (بینیوه)  
دوو (و) ی نووسیوه:  
دهستی كږد به جریوه  
وتی خه ونم بینیوه  
(خه ونی چڼه كه، ل9)

له شیعری (بڼه چوه پشيله) دا، بڼه وشه ی (ون) دوو (و) ی نووسیوه، وهك

دەڭدە:

بىخەتەرلىك ۋە ئورمان كۆچۈرۈش

بىخەتەرلىك ۋە ئورمان كۆچۈرۈش؟

(خەۋەرچىلەرگە، 7)

ھەرگىز شەخەرلەش، (بىخەتەرلىك) ۋە ئورمان كۆچۈرۈش! ھەرگىز شەخەرلەش

(پەسلىككە) دا، بىخەتەرلىك ۋە ئورمان كۆچۈرۈش (ۋە) ئورمان كۆچۈرۈش، بەئامان بىخەتەرلىك

(دوور) دوو (ۋە) بىخەتەرلىك ھەم ئورمان كۆچۈرۈش:

خەتەرلىك ۋە ئورمان كۆچۈرۈش

جارىيەتلىك دەڭدە بىخەتەرلىك دوور

(خەۋەرچىلەرگە، 7)

لەھمان دەمدا لەشەخەرلەش (بىخەتەرلىك) دا، (بىخەتەرلىك) ۋە (بىخەتەرلىك)

ئورمان كۆچۈرۈش، كەچى بىخەتەرلىك (سور) تەۋە بىخەتەرلىك ھەم ئورمان كۆچۈرۈش (ۋە) دوو (ۋە)

ئورمان كۆچۈرۈش، ھەرگىز شەخەرلەش دىيان (جىيە) ۋە (جىيە) ئورمان كۆچۈرۈش!

ھەرگىز بىخەتەرلىك (دەنە، سوۋ) يەك (ۋە) بىخەتەرلىك ھەم ئورمان كۆچۈرۈش ۋە (دەنە، سوۋ)

سوۋ ئورمان كۆچۈرۈش، كەچى لەشەخەرلەش دىيان (دەنە، سوۋ) بىخەتەرلىك ھەم ئورمان كۆچۈرۈش،

ئەمبار (بىخەتەرلىك) ۋە (بىخەتەرلىك) ئورمان كۆچۈرۈش. لە دوو نىيەتلىك بىخەتەرلىك ۋە دوو

يەكداھا تۈردە بىخەتەرلىك (چەتلىك) دوو (ۋە) بىخەتەرلىك ھەم ئورمان كۆچۈرۈش، كەچى بىخەتەرلىك

(مەمۇر) يەك (ۋە) ئورمان كۆچۈرۈش! ھەرگىز بىخەتەرلىك (بىيەتلىك، زىيەتلىك) دوو

(ۋە) بىخەتەرلىك ھەم ئورمان كۆچۈرۈش ۋە ئورمان كۆچۈرۈش (بىيەتلىك، زىيەتلىك)!

دەستەۋازلىق (جۈملىسى) ۋە (ئاسان بىيەتلىك) بە (جۈملىسى) ۋە

(ئاسان بىيەتلىك) ئورمان كۆچۈرۈش، (كۆرۈنۈش) ۋە (بىيەتلىك) كۆرۈنۈش تە

(كۆرۈنۈش) ۋە (بىيەتلىك)، كەچى شەخەرلەش (كۆرۈنۈش) ۋە (جىيە) ۋە (نۆرۈش)

ۋە (پىيە) (بىيەتلىك) ۋە (نۆرۈش) ۋە (ئاسان بىيەتلىك) ۋە (لاسا بىيەتلىك) ۋە (لاسا بىيەتلىك)

(لەۋ بىيەتلىك) ۋە (چاۋە بىيەتلىك)، بە (كۆرۈش) ۋە (جىيە) ۋە (نۆرۈش) ۋە (پىيە)

(يە) ۋە (بىيەتلىك) ۋە (نۆرۈش) ۋە (ئاسان بىيەتلىك) ۋە (لاسا بىيەتلىك) ۋە (لاسا بىيەتلىك)

ۋە (لەۋ بىيەتلىك) ۋە (چاۋە بىيەتلىك) ئورمان كۆچۈرۈش! ھەرگىز شەخەرلەش (ئاستىخۈز) ۋە

(ئاستى خۈز) ئورمان كۆچۈرۈش ۋە (پەلەك زىيەتلىك) كۆرۈنۈش تە (پەلەك زىيەتلىك)،

كەچى بىخەتەرلىك (ئەنگەۋە) ۋە (گۈرۈگۈ بىيەتلىك)، ھەرگىز شەخەرلەش (ئەنگەۋە) ۋە

(گۈرۈگۈ بىيەتلىك) ئورمان كۆچۈرۈش! خەتەرلىك بىخەتەرلىك (ئاسان بىيەتلىك) باغ باغ

بىخەتەرلىك نەھەتلىك، چۈنكى (باغ باغ) بىخەتەرلىك مەھەتلىك بىخەتەرلىك.

شەخەرلەش شەخەرلەش ئىمىن مەھەتلىك ھەم ئورمان كۆچۈرۈش ۋە شەخەرلەش كەسەر بە

فەرھەنگى مىندالىق، زىيەتلىك دەگمەن نەھەتلىك شەخەرلەش نادىيەتلىك كە

تەگەشتى بىخەتەرلىك زارلىق قورس ۋە نامى بىخەتەرلىك ھەندى شەخەرلەش

ۋە كۆ (چەخماخە، خەۋەك...) ئورمان كۆچۈرۈش، كە مىندالىق يا مىندالىق ھەم ئورمان كۆچۈرۈش

ئەۋ ناۋچانە بە كرمانجى خوارو دەتەخەن، باشلىق تەتەگەن.

لەھەندى شەخەرلەش بىخەتەرلىك يەكخەتلىك سەرۋە شەخەرلەش، خەتەرلىك ناچار كۆرۈش

هه‌ند ۆشه به‌کار بـێـنـ، ئه‌م وشانه هه‌رچه‌نده له‌پـناو جوانکاری و ئاوازداری شیعره‌کان به‌کارهاتوون، لـ هه‌ند جار له‌سه‌ر حسـبی مانا و هوانیی زمانن، بـ نموونه له‌ شیعری (فریاگوزار) دا ده‌ـ: منیش جارـك له‌ جارـان بوم به‌ فریاگوزاران به‌سواری پشـتی کهشتی ده‌ریا گه‌ـام به‌ گشتی (خه‌یاـی مناـانه، ل21)

ـوونه لــره‌دا ته‌ـنـ بـ ئه‌وه‌ی وشه‌یه‌کی هاوسه‌روای (جاران) بدـزـته‌وه، وشه‌ی (فریاگوزاران) ی به‌کار هـناوه، ده‌نا کورد ده‌ـ (بووم به‌ فریاگوزار) نه‌ك (بووم به‌ فریاگوزاران). له‌ شیعری (مریشکه سپی) شدا، که دـته‌ سه‌ر باسی یه‌كـك له‌ جوجه‌ـکان، له‌بری ئه‌وه‌ی بــ (شیرینه) ده‌ـ (شیرینن)، بـ ئه‌وه‌ی هاوسه‌روا بـ له‌گه‌ـ (بیبینن):

یه‌كـکیان په‌ـ له‌ پـ یه‌ زـر جوانه‌ هه‌زم لـ یه‌ به‌دیاریه‌وه وه‌ستاوم ون نا بـ له‌ به‌ر چاوم ئـوه‌ش وه‌رن ببینن چه‌نده جوان و شیرینن (ماـی باران، ل25)

## ئه‌نجام

ئه‌مین محهمه‌د که نه‌وه‌ی دوا‌ی ـاپه‌ـینی به‌هاری (1991) ه و دوا‌ی نـزیکه‌ی بیست ساـ له‌ ـاپه‌ـین وه‌کوو قه‌ـمه‌ـکی به‌گو‌ـی ئه‌ده‌بی منداـان ده‌رکه‌وتوو و به‌رده‌وامه‌، ـاسته‌ سه‌رده‌می ده‌ستدانه نووسینی ئه‌مین محهمه‌د نه‌ له‌ سه‌رده‌می (زـوه‌ر) و (بـخود) ده‌چـ، که تازه بناغه‌ی ئه‌ده‌بی منداـانی کورد ده‌که‌وـته‌ سه‌ر پـ، نه‌ هاوشـوه‌ی سه‌رده‌می (گـران) و (کاکه‌ی فه‌للاح) و (فه‌ره‌یدوون عه‌لی ئه‌مین) ه، که ده‌کاته قـناغی دوا‌ی چله‌کانی سه‌ده‌ی ـابردوو، نه‌ وه‌کوو وه‌ختی نووسینی (له‌تیف هه‌ـمه‌ت) و (ـسته‌م باجه‌لان) ه، به‌ـکو ئه‌و شاعیری دوا‌ی ـاپه‌ـینه و دروستتر زـتر له‌ بیست ساـ دوا‌ی ـاپه‌ـین خـی ده‌کات به‌ دونیای منداـاندا، وه‌كـ وونیشه سه‌رده‌می پاش ـاپه‌ـین، سه‌رده‌می هاتنه‌دی ئازادی و چاپ و په‌خش و میدیا بوو، ـاپه‌ـرین ده‌روازه‌یه‌كـ بوو بـ کرانه‌وه به‌ـووی دونیای ده‌ره‌وه و ده‌ست به‌کاربوونی ژماره‌یه‌کی زـر له‌ ـکخراو و سه‌نته‌ری تایبته به‌

منداڼان و دهرچوونی ژماره یه کی زږیش له گڼ فار و بڼاوکراوهی تایبته به منداڼان، له هه مان دهمدا تڼکه ڼاوی و هاتوچ ڼی دهره وه و هاورده کړنی کتڼب و سهرچاوهی تازهی گهلانی دیکه... ههروه ها به ه ڼی تڼکه ڼاوی له گه ڼ پارچه کانی دیکه کی کوردستان و دامه زرائی چهن د ڼوهندی نه کادیمی و زانستی و زمانه وانی، هه موو نه وانه وای کړد نووسه رانی دواي ڼاپه ڼین به زمان و شڼواز و ڼوئیای تازه وه بنووسن، له ڼویشیاندا شاعر و نه ده بی منداڼان گڼ ڼانکاری و پڼشفه چوون ڼکی زږی له ڼووی چهن دایه تی به څوه دی، له ڼووی چڼ نایه تیشه وه گڼ ڼانکاری به سهردهات، نه مانه هه موو یارمه تیدهر بوون تا نه مین محمده وه ده نگڼك له دونیای نه ده بی منداڼانی کورد جودا له نه وهی پڼش ڼاپه ڼین به دهر بکه و ڼت، نه و له ڼو جه نجا ڼی و قهره با ڼغیه کی زږی نووسین و بڼاوکراوهی منداڼان دهرکه وتوو، به ڼام له هه و ڼی نه وه دایه هه موو دم وه ده نگڼك کی جیاواز و تایبته دهر بکه و ڼت، له و چهن د بهرهمه کی له چهن د سا ڼڼکی که مدا چاپی کړدوون ده یه و ڼ وه هاو ڼڼ و دڼس ڼز و نه ویندار ڼك مامه ڼه له گه ڼ مندا ڼ بکات و ڼ نه وه ده کڼش ڼت له به کاربردنی هه ر وشه و ڼسته و پهره گراف ڼکدا، خزمهت به مندا ڼ و نه ده بی منداڼان و وشه و شاعر و جوانی بکات.

شاعیر له سا ڼی (2008) وه دهستی به نووسین و بڼاوکړدنه وهی شاعیری منداڼان کړدووه، له و شهش دیوانه شاعره ی بڼاوی کړدووه ته وه، ڼزیکه کی به هه موویان (100) تڼکستی شاعیری ده بن و به ش ڼکیان کراونه ته گڼ رانی، به سه یرکړدن له فڼرمی شاعره کانی نه مین محمده، دهرده که و ڼت که به کوردیه کی پوخت و پاراو ده نووس ڼت، چهن د وشه و واژه یه کی که کم نه ڼ ده نا هه ر مندا ڼڼك که به ش ڼوه زاری کرمانجی خواروو ده نووس ڼت و ده په یف ڼت به سانای تڼیده گات. سه رجه می شاعره کانی له سه ر کڼشی په نجه ی څ ڼما ڼین و به شی زږیشیان له سه ر کڼشی حه فت بڼ گه یین، هیچ شاعر ڼکی نازادیشی نه نووسیوه.

سه بارهت به قافیه ش، نه مین محمده پتر جووت قافیه ی به کاره ڼناوه. شاعره کانی وی کورتن و هیچ شاعیری در ڼژی نیه مندا ڼ وهرس بکات و توانای خو ڼندنه وهی نه ڼ. دهر باره ی ناوونیشانی ش، جگه له شاعره کانی (گه مه ی مشک و پشيله، پشيله یه ده یه و ڼ بف ڼت، ژیان له نه ست ڼره یه کی تردا) هه موو شاعره کانی دیکه کی نه مین محمده هه ر وه ناوونیشانی دیوانه کانی کورتن و زږبه یان له یه ک وشه یان دوو وشه پڼکها توون، هیچ ڼك له ناوونیشانه کان به ناوه ڼڼکی شاعره کان نام ڼ نیین و دروست گوزارشت له وشه و و ڼنه کانی ڼو شاعره کان ده کن. هه موو شاعره کانی نه مین بهرواری نووسینیان به سه ره وه یه، ل ڼ له ودها له گه ڼ شاعیرانی

پـشـو ھاوشـو ھـیـه ګـه شـیـعـرـه ګـانـی جـودا نـه ګـردـوـوـه تـه وـه بـ چ ئـاسـتـ ګـی تـه مـن ګـونـجـا وـن، ئـه ګـه رـچـی ئـه و شـیـعـرـانـه ی ګـه لـه (ھـنـګـه وـرـدـیـلـه) دا بـ ګـا و ی ګـردـوـنـه تـه وـه، ھـم وـه ګـ ګـی ئـا مـا ژـه ی پـ ګـدا وـن، ھـم بـه خـو ګـنـدـنـه وـه ی پـه یـام و نا وـه ر ګـی شـیـعـرـه ګـان دـه رـدـه ګـه ګـت بـ مـنـدا ګـان ی با خـچـه ی نو وـسـیـو هـ.

ئـمـیـن مـحـمـد وـه ګـ ز ګـر بـه ی ھـر ه ز ګـری شـا عـیـرـان ی پـ ګـش ګـی و ھا و سـه ر دـه م ی ګـی سـه ر ه تـا بـه شـیـعـری ګـه و ران دـه سـتی پـ ګـردـوـوـه، پـا شـان ھا تـو وـه تـه سـه ر بـوار و با بـه تـی مـنـدا ګـان. ګـوتـاری شـیـعـری ئـم شـا عـیـر ه دـو وـر ه لـه ئـا م ګـز ګـاری و وـه عـز دان بـ مـنـدا ګـ، ئـه و نـه ګـ ھـر ھا و ګـی پـه پـو وـلـه و ګـلـه ګـه و ګـه ر و ګـش ګـه، بـه ګـو مـار و ګـور ګـ و وـر چـیـش نا ھـنـجـ ګـنـد و وادـه ګـات مـنـدا ګـ خـشـیـان ی بـو ګـت.